

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Nazwa studiów podyplomowych: **„Przygotowanie do nauczania przedmiotu (studia kwalifikacyjne)”**

Wymiar kształcenia (sem.): **3 semestry**

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA

1. Psychologia ogólna

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z podstawową wiedzą naukową na temat struktury osobowości człowieka, jego emocji i motywacji, potrzeb oraz przebiegu procesów poznawczych. Obszary zainteresowań współczesnej psychologii i wybrane psychologiczne koncepcje natury człowieka. Przetwarzanie informacji sensorycznej, percepcja, wrażliwość zmysłowa, złudzenia, czynniki wpływające na spostrzeganie. Procesy poznawcze. Procesy emocjonalne i motywacyjne. Psychologia potrzeb. Struktura osobowości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników.

Umiejętności (słuchacz potrafi): brać udział w debacie na tematy specjalistyczne, prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, oceniać różne opinie i stanowiska; poprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG2; SP_P7S-UW1; SP_P7S-UW3; SP_P7S-KK1.

Liczba ECTS: 1.

2. Psychologia rozwoju i wychowania

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie podstawowej terminologii opisującej proces rozwoju człowieka; specyfiki poszczególnych etapów rozwojowych i mechanizmów leżących u podstaw rozwoju człowieka w biegu życia. Psychologia rozwoju – jej przedmiot, podstawowe pojęcia oraz zastosowanie. Charakterystyka etapów rozwojowych, uwarunkowania rozwoju człowieka oraz podstawowe zadania i osiągnięcia rozwojowe. Wybrane zagadnienia związane z rozwojem poznawczym, emocjonalnym, społecznym i osobowym. Mechanizm przywiązania jako podstawa kształtowania się tożsamości jednostki i budowania relacji społecznych. Inteligencja emocjonalna a inteligencja społeczna i kształtowanie się kompetencji społecznych. Zachowania prospołeczne, altruizm i agresja. Zaburzenia rozwojowe jako przyczyny problemów wychowawczych w środowisku rodzinnym i szkolnym. Treści ćwiczeń: rozwój fizyczny, psychiczny, poznawczy, społeczny oraz rozwój osobowości od niemowlęctwa do późnej dorosłości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników.

Umiejętności (słuchacz potrafi): brać udział w debacie na tematy specjalistyczne, prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, oceniać różne opinie i stanowiska; poprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG2; SP_P7S-UW1; SP_P7S-UW3; SP_P7S-KK1.

Liczba ECTS: 2.

3. Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przekazanie zintegrowanej wiedzy o człowieku jako istocie biopsychospołecznej, wiedzy z zakresu fizjologii człowieka oraz biologicznych i medycznych aspektów rozwoju i wychowania. Treści wykładów: rozwój i wychowanie w aspektach biomedycznych, w tym m.in. specyfika okresów rozwoju ontogenetycznego i zadania rozwojowe poszczególnych okresów życia człowieka. Biotyp i typy konstytucjonalne. Czynniki wpływające na rozwój człowieka (endogenne genetyczne; endogenne paragenetyczne, czynniki teratogenne, czynniki egzogenne/środowiskowe oraz tryb i styl życia). Normy biologiczne, kryteria oceny rozwoju biologicznego, metody oceny wieku rozwojowego. Holistyczny model zdrowia człowieka. Rytm biologiczny człowieka. Tryb życia a rozwój człowieka. Treści ćwiczeń: specyfika poszczególnych okresów rozwoju ontogenetycznego. Genetyczne oraz pozagenetyczne czynniki wpływające na rozwój człowieka. Prawa fizjologiczne organizmu człowieka. Budowa oraz funkcjonowanie układów regulujących oraz integrujących.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem.

Umiejętności (słuchacz potrafi): poprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny, z przestrzeganiem zasad kultury osobistej i etyki zawodowej i poszanowaniem każdego człowieka; doceniania konieczności zarówno kompensowania deficytów, jak i rozwoju uzdolnień; podejmowania decyzji związanych z organizacją edukacji włączającej; dostrzegania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG5; SP_P7S-UW3; SP_P7S-KR1.

Liczba ECTS: 2.

4. Teoretyczne podstawy wychowania

Cel kształcenia i treści merytoryczne: wprowadzenie w aktualne problemy wychowania jako bytu społecznego. Słuchacze poznają zasady konstrukcji procesu wychowania. Będą znali metody i formy wykorzystywane w celu wspomagania rozwoju dzieci i młodzieży oraz przeanalizują własne przed założenia w podejściu do wychowania. Treści wykładów: antropologiczne, aksjologiczne, psychologiczne i socjologiczne podstawy wychowania. Ideologie wychowania. Proces wychowania i jego struktura (cele, metody, formy wychowania). Środowiska społeczne i ich znaczenie dla wychowania. Wybrane dziedziny wychowania. Trudności wychowawcze.

Treści ćwiczeń: kontrowersje wokół ideału i celów wychowania. Taksonomia celów wychowania. Uwarunkowania i procedura konstrukcji procesu wychowania. Indywidualne i grupowe metody, środki i formy wychowania. Błąd w wychowaniu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): charakter pedagogiki jako nauki, ma zaawansowaną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz jej powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi, współczesne kierunki rozwoju pedagogiki, ich historyczne, filozoficzne i kulturowe uwarunkowania, posiada wiedzę o procesach zachodzących w toku rozwoju pedagogiki jako dyscypliny naukowej na przestrzeni wieków.

Umiejętności (słuchacz potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy; rozpoznawania specyfiki środowisk lokalnych i regionalnych oraz ich wpływu na funkcjonowanie dzieci, młodzieży i osób dorosłych, a także podejmowania współpracy z różnymi podmiotami na rzecz rozwoju środowiska społecznego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG1; SP_P7S-UW3; SP_P7S-UW4; SP_P7S-KO1; SP_P7S-KO2.

Liczba ECTS: 3.

5. Warsztat umiejętności wychowawczych

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zdobywanie i systematyzowanie wiedzy na temat roli prawidłowej komunikacji w procesie wychowania, doskonalenie umiejętności budowania relacji interpersonalnych sprzyjających rozwojowi wychowanków oraz kształtowanie postawy refleksyjnego wychowawcy. Ćwiczenia integracyjne a atmosfera pracy w grupie. Jak być dobrym wychowawcą? (konsekwencje teorii społecznego uczenia się, neurony lustrzane, wychowawca jako lider). Podstawowe umiejętności komunikacyjne (komunikacja werbalna i niewerbalna, efekt "halo", asertywność, komunikaty "ja", aktywne słuchanie, informacja zwrotna, modalności zmysłowe, metaprogramy). Umiejętność motywowania siebie i innych (komponenty motywacji i typy motywatorów, duch klasy (DESCA), klimat lekcji, OSU, Złote Kręgi, koncepcja FREEDOM R. Schanka, niekonwencjonalne metody – flipped classroom, grywalizacja). Refleksja „w działaniu” i „nad działaniem” – teoria Schona w pracy pedagoga.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): teorie opisujące rodzaje więzi społecznych i rządzące nimi prawidłowości, rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego oraz zachodzące między nimi relacje; prawidłowości i zakłócenia komunikowania się interpersonalnego i społecznego.

Umiejętności (słuchacz potrafi): tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądaných efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i będących w różnej sytuacji życiowej; budowania relacji opartych na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, opieki, animacji i doradztwa oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności podejmowanych działań, dialogowego rozwiązywania konfliktów.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG3; SP_P7S-UW6; SP_P7S-KK2. *Liczba ECTS:* 1.

6. Podstawy Dydaktyki Ogólnej

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie w zakresie dydaktyki ogólnej, niezbędne do planowania i programowania działań dydaktycznych dla przyszłych nauczycieli.

Treści wykładów: 1. Obszary badawcze pedagogiki, dydaktyki ogólnej i dydaktyk szczegółowych, charakter dydaktyki jako nauki, jej przedmiot i zadania. 2. Procesy dydaktyczne (kształcenie i samokształcenie) w różnych paradygmatach. 3. Treści kształcenia w programach nauczania, budowa podstawy programowej w ramach dydaktyki nauczania przedmiotów – warsztat pracy. 4. Problemowe nauczanie – uczenie się. Perspektywa progresywistyczna. 5. Metody, formy pracy i organizacja kształcenia. Motywowanie uczniów do pracy na poszczególnych etapach lekcji. 6. Budowanie autorytetu nauczyciela i utrzymywanie dyscypliny w pracy na lekcji. 7. Uwarunkowania powodzeń i niepowodzeń szkolnych. Metody pracy badawczej nauczyciela (metoda obserwacji, eksperyment dydaktyczny, metody obserwacji i obserwacji uczestniczącej). 8. Indywidualizacja procesu kształcenia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem, funkcjonowanie i dysfunkcje aparatu mowy, słuchu i wzroku oraz prawidłowe nawyki w posługiwaniu się nimi.

Umiejętności (słuchacz potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia. *Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do):* projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S-KO1; SP_P7S-UW4; SP_P7S-UW6; SP_PS7_WG5.

Liczba ECTS: 2.

7. Metoda projektów w nauczaniu

Cel kształcenia i treści merytoryczne: podniesienie świadomości w obszarze konstruktywizmu w kształceniu, zapoznanie z metodą projektów poprzez uczestniczenie w projekcie oraz projektowanie własnego projektu edukacyjnego.

Treści wykładów: koncepcje nauczania i ich przemiany, koncepcje integracji w nauczaniu, projekt jako metoda pracy we wczesnej edukacji, strategie pracy nad projektem.

Treści ćwiczeń: uczestniczenie w projekcie edukacyjnym, teoretyczne założenia metody projektów, historia, przemiany, warianty metody projektów, projektowanie własnych projektów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): wartości aplikacyjne współczesnych teorii nauczania (konstruktywizmu) – metodę projektów. Teorie dydaktyki w paradygmacie konstruktywistycznym.

Umiejętności (słuchacz potrafi): tworzyć sytuacje motywujące do poszukiwań badawczych przez uczniów, rozwijać ich krytyczne myślenie, wspierać uczniów w rozwoju poznawczym.

projektować pracę własną i innych w metodzie projektów; pracować w zespole nad własnym projektem.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny i refleksji dotyczącej pracy własnej, projektowania działań podnoszących jakość nauczania poprzez zastosowanie metody projektów.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG2; SP_PS7_WG5; SP_P7S-UW6; SP_P7S-UO1; SP_P7S-UO2; SP_P7S-KK1; SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 2.

8. Psychologia społeczna

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z uwarunkowaniami i specyfiką zachowań społecznych oraz przekazanie umiejętności prawidłowego interpretowania postaw i aktywności społecznych.

Treści wykładów: Psychologia społeczna – definiowanie, koncepcje i teorie; przedmiot psychologii społecznej; tzw. ucieleśnione poznanie: czym jest i jakie są jego aspekty; konstrukcja wiedzy społecznej; przyczyny i skutki zniekształceń w percepcji społecznej; rola środków masowego przekazu i komunikowania w kształtowaniu wiedzy i postaw społecznych; wpływ grupy na zachowanie i poglądy jednostki; kształtowanie się opinii społecznej a postawa jednostki.

Treści ćwiczeń: motywy i poznawanie społeczne a kształtowanie się przekonań społecznych; postrzeganie siebie i innych; dysonans poznawczy; efekt aureoli; samospełniające się proroctwo; mechanizm wyuczonej bezradności; postawy a wartości społeczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (sluchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie opisujące rodzaje więzi społecznych i rządzące nimi prawidłowości, rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego oraz zachodzące między nimi relacje; prawidłowości i zakłócenia komunikowania się interpersonalnego i społecznego.

Umiejętności (sluchacz potrafi): tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (sluchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG2; SP_PS7_WG3; SP_P7S-UW6; SP_P7S-KK1.

Liczba ECTS: 2.

9. Metodyka pracy z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Cel kształcenia i treści merytoryczne: nabycie podstawowej wiedzy o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz sposobach dostosowania procesu kształcenia i ścieżek edukacyjno-zawodowych do możliwości uczniów; rozwijanie umiejętności wczesnego rozpoznania uczniów z SPE oraz projektowania dla nich odpowiedniego wsparcia; kształtowanie gotowości do okazywania uczniom z SPE empatii oraz zapewnienia im wsparcia i pomocy; ciągłego rozwoju oraz uczenia się przez całe życie. Specjalne potrzeby edukacyjne (SPE) – pojęcie, rodzaje, uwarunkowania. Dzieci z trudnościami w nauce. Rodzaje trudności o charakterze niespecyficznym i specyficznym. Problem dysleksji, dysgrafii, dysortografii, dyskalkulii oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych – przyczyny, przejawy, wczesne wykrywanie, sposoby przewycięzania. Uczniowie wybitnie zdolni – znaczenie odkrywania i rozwijania predyspozycji i uzdolnień, sposoby identyfikacji i kształcenia, w tym zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (sluchacz zna i rozumie): teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem.

Umiejętności (sluchacz potrafi): tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych

i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): rozpoznawania specyfiki środowisk lokalnych i regionalnych oraz ich wpływu na funkcjonowanie dzieci, młodzieży i osób dorosłych, a także podejmowania współpracy z różnymi podmiotami na rzecz rozwoju środowiska społecznego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG5; SP_P7S-UW6; SP_P7S-KO2.
Liczba ECTS: 1.

10. Ewaluacja procesu edukacyjnego

Cel i treści kształcenia: rozpoznanie możliwości wykorzystania badań ewaluacyjnych w działaniach edukacyjnych. Opanowanie metodyki projektowania i prowadzenia ewaluacji projektów edukacyjnych: opracowania projektu badania, analizy uzyskanych danych, budowania wniosków i komunikowania uzyskanych wyników. Zapoznanie się z etyką badań ewaluacyjnych.

Treści wykładów: rozwój badań ewaluacyjnych – podstawowe kierunki. Ewaluacja zewnętrzna a autoewaluacja. Skuteczne prowadzenie ewaluacji projektów. Wprowadzenie do badań ewaluacyjnych – podstawowe kategorie i główne założenia w kontekście praktycznym. Planowanie i realizacja ewaluacji – etapy i schemat postępowania ewaluacyjnego. Konstruowanie projektu ewaluacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem, funkcjonowanie i dysfunkcje aparatu mowy, słuchu i wzroku oraz prawidłowe nawyki w posługiwaniu się nimi.

Umiejętności (słuchacz potrafi): tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądaných efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG4; SP_PS7_WG5; SP_P7S-UW6; SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 2.

11. Trening interpersonalny

Cel kształcenia i treści merytoryczne: rozwijanie kompetencji interpersonalnych ważnych w relacji pomagania, rozumienia zachowań własnych i innych osób, doświadczenie procesu grupowego, wzmacnianie umiejętności formułowania i przyjmowania informacji zwrotnych na temat funkcjonowania w grupie. Realizacja form sprzyjających podnoszeniu świadomości własnego sposobu funkcjonowania, doskonaleniu umiejętności wyrażania myśli i uczuć, rozumieniu zachowań własnych i innych osób, wglądowi we własne emocje i procesy poznawcze. Rozwijanie umiejętności skutecznego słuchania, rozumienie motywów działania i emocji innych ludzi, budowanie kontaktu i porozumienia z innymi oraz pogłębianie postawy szacunku i zrozumienia dla różnorodności, wrażliwości na inne osoby, rozwijanie inteligencji emocjonalnej, zwiększanie empatii wobec przeżywanych emocji i potrzeb innych; rozwijanie umiejętności przyjmowania i udzielania informacji zwrotnych oraz pogłębienie świadomości swoich mocnych stron i obszarów wymagających wzmocnienia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): teorie opisujące rodzaje więzi społecznych i rządzące nimi prawidłowości, rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego oraz zachodzące między nimi relacje; prawidłowości i zakłócenia komunikowania się interpersonalnego i społecznego.

Umiejętności (słuchacz potrafi): tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądaných efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role; podejmować zadania, współpracować z innymi osobami i instytucjami.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i będących w różnej sytuacji życiowej; budowania relacji opartych na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, opieki, animacji i doradztwa oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności podejmowanych działań, dialogowego rozwiązywania konfliktów. *Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych:* SP_PS7_WG3; SP_P7S-UW6; SP_P7S-UO2; SP_P7S-KK2.

Liczba ECTS: 2.

12. Praktyka śródroczna

Cel kształcenia i treści merytoryczne: omówienie zadań i organizacji szkoły podstawowej i ponadpodstawowej w świetle przepisów prawa oświatowego. Omówienie obszarów działalności szkoły oraz podział kompetencji pracowników. Omówienie dokumentów wewnętrznie regulujących pracę instytucji. Obserwacja i analiza zajęć edukacyjnych. Samodzielne planowanie i prowadzenie zajęć w szkole podstawowej oraz w szkole ponadpodstawowej. Podejmowanie refleksji i ocena skuteczności własnych działań edukacyjnych pod kątem realizacji celów wychowania i kształcenia oraz stosowanych metod i środków dydaktycznych. Zapoznanie słuchaczy z ogólnymi zasadami funkcjonowania szkół podstawowych i ponadpodstawowych, ich miejscem w systemie oświaty, organizacją i uczestnikami procesu kształcenia. Rozwijanie umiejętności planowania i prowadzenia zajęć edukacyjnych oraz podejmowania działań wychowawczo-opiekuńczych w szkole. Kształtowanie postawy refleksyjnego praktyka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (słuchacz potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG4; SP_P7S-UW4; SP_P7S-KK1.

Liczba ECTS: 2.

13. Metodyka pracy z małą grupą

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przekazanie wiedzy na temat podstaw pracy z grupą, procesu grupowego, ról grupowych. Zapoznanie z metodami i formami pracy grupowej z uwzględnieniem ich właściwego doboru. Wzbudzenie refleksji wokół roli osoby prowadzącej spotkania grupowe

w zależności od kontekstu, w jakim są realizowane. Pojęcie grupy, rodzaje grup i specyfika pracy z grupami w zależności od celu i kontekstu pracy. Proces grupowy, etapy rozwoju grupy i role przyjmowane przez uczestników. Metody i formy pracy z grupą i właściwy ich dobór; praca na procesie. Rola prowadzącego w zależności od kontekstu i celów prowadzenia grupy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników.

Umiejętności (słuchacz potrafi): pracować w zespole, pełniąc w nim różne role; podejmować zadania, współpracować z innymi osobami i instytucjami.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG2; SP_P7S-UO2; SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 2.

14. Pedagogika specjalna

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przekazanie wiedzy z zakresu wybranych działów pedagogiki specjalnej (surdopedagogiki, tyflop pedagogiki, pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną, pedagogiki leczniczej). Poznanie problemów osoby z niepełnosprawnością oraz kształtowanie umiejętności wielowymiarowego analizowania sytuacji psychospołecznej osoby z niepełnosprawnością. Rozwijanie umiejętności stosowania narracji pozytywnej podczas omawiania problemów dotyczących osób z niepełnosprawnością. Podstawowe pojęcia i pola badawcze w pedagogice specjalnej. Terminologia w pedagogice specjalnej. Modele niepełnosprawności. System wspierania rozwoju i edukacji dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością w Polsce. Problemy etyczne pojawiające się w obszarze pedagogiki specjalnej. Postawy wobec niepełnosprawności i osób z niepełnosprawnością. Analiza praktyk dyskryminacyjnych wobec osób z niepełnosprawnością.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): charakter pedagogiki jako nauki, ma zaawansowaną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz jej powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi, współczesne kierunki rozwoju pedagogiki, ich historyczne, filozoficzne i kulturowe uwarunkowania, posiada wiedzę o procesach zachodzących w toku rozwoju pedagogiki jako dyscypliny naukowej na przestrzeni wieków.

Umiejętności (słuchacz potrafi): prawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG1; SP_P7S-UW3; SP_P7S-KK1.

Liczba ECTS: 1.

15. Emisja głosu

Cel kształcenia i treści merytoryczne: uświadomienie potrzeby i istoty kultury głosu oraz czynności i zachowań związanych z użyciem głosu. Ogólne wiadomości na temat budowy instrumentu głosu. Techniki wokalne. Gimnastyka ciała jako instrumentu głosu. Funkcje poszczególnych aparatów instrumentu głosu (aparat rytmiczno-emocjonalny, aparat otwarcia, aparat rezonacyjno-artykulacyjny z aparatem wyprowadzenia). Spółgłoskowe strefy artykulacyjne i ich zastosowanie w praktyce mowy zaangażowanej. Wpływ środowiska i kultury społecznej na budowę i fizjologię instrumentu głosu. Higiena głosu i słuchu. Akustyka instrumentu głosu. Kształtowanie wolumenu (pojęcie wewnętrznych „przestrzeni”). Problematyka

pracy z osobami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej. Metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztuka wykładania i zadawania pytań. Sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej dzieci, młodzieży i dorosłych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): funkcjonowanie i dysfunkcje aparatu mowy oraz prawidłowe nawyki posługiwania się nim; akustyczne podstawy i teorie powstawania głosu ludzkiego; wie jak anatomia człowieka wpływa na instrument głosu; zna techniki wokalne; zasady higieny głosu i słuchu.

Umiejętności (słuchacz potrafi): poprawnie posługiwać się językiem polskim oraz wykazywać troskę o kulturę i etykę wypowiedzi własnej oraz dzieci, młodzieży i dorosłych; posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WK3; SP_P7S-UW2; SP_P7S-KK1.
Liczba ECTS: 2.

16. Elementy prawa oświatowego

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie systemu oświatowego oraz funkcjonujących w nim podmiotów. Dążenie do ochrony przestrzegania prawa oświatowego. Źródła prawa oświatowego (pojęcia, akty prawne). System oświaty (cele, struktura, nadzór pedagogiczny, kurator oświaty). Zakładanie i prowadzenie szkół (podmioty uprawnione do zakładania szkół, zadania organu prowadzącego szkołę). Nauczyciele w systemie oświaty (status prawny, prawa i obowiązki, awans zawodowy, kwalifikacje, zatrudnianie i zwalnianie, warunki pracy). Uczniowie i słuchacze w systemie oświaty (obowiązki edukacyjne, promowanie i klasyfikowanie, egzaminy zewnętrzne, rekrutacja do szkół i placówek publicznych, nauczanie religii, pomoc materialna dla uczniów). Dyrektor szkoły w systemie oświaty (status prawny, powołanie i odwołanie z funkcji, kompetencje). Organy kolegiackie w systemie oświaty (rada oświatowa, rada szkoły, rada rodziców, samorząd uczniowski).

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (słuchacz potrafi): prawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG4; SP_P7S-UW3; SP_P7S-KO1.
Liczba ECTS: 1.

17. Etyka pracy pedagoga

Cel kształcenia i treści merytoryczne: ukształtowanie umiejętności dostrzegania moralnej doniosłości działań zawodowych pedagoga oraz rozpoznawania złożoności i często subtelności etycznej podejmowanych zadań. Utrwalenie i pogłębienie świadomości szczególnego statusu moralnego działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, terapeutycznej i doradczej, pogłębienie przekonania o konieczności kierowania się w niej wartościami moralnymi i ponoszenia szczególnej moralnej odpowiedzialności za profesjonalizm swoich działań. Etyka jako dział filozofii i jako samodzielna dyscyplina wiedzy, etyka normatywna i opisowa, moralność jako przedmiot etyki. Składniki moralności: wartości, normy, czyny, sankcje i oceny. Ogólna charakterystyka problematyki moralnej – teoria czy teorie moralności? Aksjologiczna specyfika dobra. Odpowiedzialność moralna a odpowiedzialność zawodowa i prawna.

Paradoks odpowiedzialności wychowawczej. Specyfika odpowiedzialności moralnej terapeuty. Profesjonalizm jako wartość etyczna. Profesjonalizm a problem konfliktu wartości. Kodeksy etyki pedagoga.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): zakres zasad i norm etyki ogólnej i etyki zawodu nauczyciela; kodeks etyczny nauczyciela; kierunki kształcenia specjalistycznego i doskonalenia zawodowego.

Umiejętności (słuchacz potrafi): tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądaných efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny, z przestrzeganiem zasad kultury osobistej i etyki zawodowej i poszanowaniem każdego człowieka; doceniania konieczności zarówno kompensowania deficytów, jak i rozwoju uzdolnień; podejmowania decyzji związanych z organizacją edukacji włączającej; dostrzegania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą.

Symbolne efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WK2; SP_P7S-UW6; SP_P7S-KR1.

Liczba ECTS: 1.

18. Praktyka ciągła

Cel kształcenia i treści merytoryczne: słuchacz podejmuje samodzielne działania w placówce polegające na poznaniu struktury placówki, uczestniczeniu w życiu placówki, obserwacji i prowadzeniu zajęć zgodnie z profilem zawodowym studiowanego zakresu kształcenia. Słuchacz prowadzi dokumentację własnych działań w placówce. Na podstawie zgromadzonej dokumentacji opiekun z ramienia uczelni ocenia działania słuchacza w placówce. Kryterium oceny jest rzetelność dokumentacji oraz samodzielność, refleksyjność i krytyczność w opisywaniu zaobserwowanych i prowadzonych przez słuchacza aktywności zgodnych z profilem zawodowym studiowanego zakresu kształcenia. Obserwacja zajęć, planowanie i samodzielne prowadzenie przez słuchacza zajęć edukacyjnych w różnych obszarach edukacji. Poznawanie różnych form pracy szkoły, w tym uczestnictwo w zajęciach dodatkowych dla wychowanków oraz zebraniach z rodzicami i radach pedagogicznych (o ile zostały zaplanowane w czasie realizacji praktyki). Organizowanie przestrzeni edukacyjnej w szkole oraz kreowanie warunków do twórczej aktywności dzieci i młodzieży. Podejmowanie refleksji i ocena skuteczności własnych działań edukacyjnych pod kątem realizacji celów wychowania i kształcenia oraz stosowanych metod i środków dydaktycznych. Celem kształcenia jest doskonalenie u słuchaczy kompetencji pedagogicznych nauczyciela. Poznanie całokształtu pracy nauczyciela szkoły. Analiza realizacji zadań pedagogicznych w kontekście wiedzy o rozwoju i sposobach uczenia się dzieci i młodzieży. Poznanie trudności wychowawczo-dydaktycznych występujących w pracy z dziećmi i młodzieżą oraz sposobów ich rozwiązywania. Rozwijanie umiejętności planowania i prowadzenia zajęć edukacyjnych oraz podejmowania działań wychowawczo-opiekuńczych w szkole. Kształtowanie postawy refleksyjnego praktyka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna; podstawowe metody diagnozy pedagogicznej oraz sposoby projektowania i prowadzenia działań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej.

Umiejętności (słuchacz potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; projektować i odpowiedzialnie organizować pracę własną jak i innych,

w zależności od instytucji, w której ona przebiega; racjonalnie gospodarować czasem pracy, z poszanowaniem prawa do odpoczynku; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role; podejmować zadania, współpracować z innymi osobami i instytucjami.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_PS7_WG4; SP_PS7_WG7; SP_P7S-UW4; SP_P7S-UO1; SP_P7S-UO2; SP_P7S-KK1.

Liczba ECTS: 6.

19. Dydaktyka matematyki I

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie w zakresie dydaktyki przedmiotowej, niezbędne do planowania i programowania działań dydaktycznych dla przyszłych nauczycieli.

Treści wykładów: Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna. Szkoła i system oświaty. Paradygmatyczne uwarunkowania procesu kształcenia matematyki. Dydaktyka matematyki: obiektywistyczna i konstruktywistyczna. Zasady i metody kształcenia matematyki z perspektywy behawioryzmu oraz psychologii poznawczej. Klasa szkolna jako środowisko edukacji matematycznej. Poznawanie uczniów i motywowanie ich do nauki na lekcjach matematyki. Środowisko materialne i organizacyjne procesów dydaktycznych w matematyce. Kontrola i ocena wyników kształcenia w paradygmatach dydaktycznych matematyki.

Treści ćwiczeń: Proces edukacji matematycznej – podstawowe pojęcia. Specyfika systemów dydaktycznych matematyki. Taksonomiczne ujęcie celów kształcenia i ich krytyczna analiza – zajęcia praktyczne. Treści kształcenia matematycznego – teoria, zasady i kryteria. Zajęcia praktyczne – zasady i metody kształcenia matematyki w perspektywie zróżnicowanych paradygmatów dydaktyki. Specyficzne potrzeby edukacyjne uczniów mających trudności w nauce matematyki –projektowanie działań edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (słuchacz potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi

w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy. *Symbole efektów uczenia się studiów podyplomowych:* SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG4, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 3.

20. Dydaktyka biologii I

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie w zakresie dydaktyki przedmiotowej, niezbędne do planowania i programowania działań dydaktycznych dla przyszłych nauczycieli.

Treści wykładów: Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna. Szkoła i system oświaty. Paradygmatyczne uwarunkowania procesu kształcenia biologii. Dydaktyka biologii: obiektywistyczna i konstruktywistyczna. Zasady i metody kształcenia biologii z perspektywy behawioryzmu oraz psychologii poznawczej. Klasa szkolna jako środowisko edukacji biologicznej. Poznawanie uczniów i motywowanie ich do nauki na lekcjach biologii. Środowisko materialne i organizacyjne procesów dydaktycznych w biologii. Kontrola i ocena wyników kształcenia w paradygmatach dydaktycznych biologii.

Treści ćwiczeń: Proces edukacji biologicznej – podstawowe pojęcia. Specyfika systemów dydaktycznych biologii. Taksonomiczne ujęcie celów kształcenia i ich krytyczna analiza – zajęcia praktyczne. Treści kształcenia biologicznego – teoria, zasady i kryteria. Zajęcia praktyczne – zasady i metody kształcenia biologii w perspektywie zróżnicowanych paradygmatów dydaktyki. Specyficzne potrzeby edukacyjne uczniów mających trudności w nauce biologii – projektowanie działań edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (słuchacz potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy. *Symbole efektów uczenia się studiów podyplomowych:* SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG4, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 3.

21. Dydaktyka historii i wiedzy o społeczeństwie I

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie w zakresie dydaktyki przedmiotowej, niezbędne do planowania i programowania działań dydaktycznych dla przyszłych nauczycieli.

Treści wykładów: Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna. Szkoła i system oświaty. Paradygmatyczne uwarunkowania procesu kształcenia historii i wos-u. Dydaktyka historii i wos: obiektywistyczna i konstruktywistyczna. Zasady i metody kształcenia historii i wos-u z perspektywy behawioryzmu oraz psychologii poznawczej. Klasa szkolna jako środowisko edukacji biologicznej/wiedzy o społeczeństwie. Poznawanie uczniów i motywowanie ich do nauki na lekcjach historii i wiedzy o społeczeństwie. Środowisko materialne i organizacyjne procesów dydaktycznych w historii i wos. Kontrola i ocena wyników kształcenia w paradygmatach dydaktycznych historii i wos-u.

Treści ćwiczeń: Proces edukacji historycznej/wiedzy o społeczeństwie – podstawowe pojęcia. Specyfika systemów dydaktycznych historii i wos-u. Taksonomiczne ujęcie celów kształcenia i ich krytyczna analiza – zajęcia praktyczne. Treści kształcenia historycznego/wiedzy o społeczeństwie – teoria, zasady i kryteria. Zajęcia praktyczne – zasady i metody kształcenia historii/wiedzy o społeczeństwie w perspektywie zróżnicowanych paradygmatów dydaktyki. Specyficzne potrzeby edukacyjne uczniów mających trudności w nauce historii/wosu – projektowanie działań edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (słuchacz potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy. *Symbolne efektów uczenia się studiów podyplomowych:* SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG4, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 3.

22. Dydaktyka religii I

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie w zakresie dydaktyki przedmiotowej, niezbędne do planowania i programowania działań dydaktycznych dla przyszłych nauczycieli.

Treści wykładów: Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna. Szkoła i system oświaty. Paradygmatyczne uwarunkowania procesu kształcenia religii. Dydaktyka religii: obiektywistyczna i konstruktywistyczna. Zasady i metody kształcenia religii z perspektywy behawioryzmu oraz psychologii poznawczej. Klasa szkolna jako środowisko edukacji religijnej. Poznawanie uczniów i motywowanie ich do nauki na lekcjach religii. Środowisko materialne i organizacyjne procesów dydaktycznych w religii. Kontrola i ocena wyników kształcenia w paradygmatach dydaktycznych religii.

Treści ćwiczeń: Proces edukacji religijnej o społeczeństwie – podstawowe pojęcia. Specyfika systemów dydaktycznych religii. Taksonomiczne ujęcie celów kształcenia i ich krytyczna analiza – zajęcia praktyczne. Treści kształcenia religijnego – teoria, zasady i kryteria. Zajęcia praktyczne – zasady i metody kształcenia religii w perspektywie zróżnicowanych paradygmatów dydaktyki. Specyficzne potrzeby edukacyjne uczniów mających trudności w nauce religii – projektowanie działań edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (słuchacz potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy. Symbole efektów uczenia się studiów podyplomowych: SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG4, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 3.

23. Dydaktyka etyki I

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie w zakresie dydaktyki przedmiotowej, niezbędne do planowania i programowania działań dydaktycznych dla przyszłych nauczycieli.

Treści wykładów: Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna. Szkoła i system oświaty. Paradygmatyczne uwarunkowania procesu kształcenia etyki. Dydaktyka etyki: obiektywistyczna i konstruktywistyczna. Zasady i metody kształcenia etyki z perspektywy behawioryzmu oraz psychologii poznawczej. Klasa szkolna jako środowisko edukacji etycznej. Poznawanie uczniów i motywowanie ich do nauki na lekcjach etyki. Środowisko materialne i organizacyjne procesów dydaktycznych w etyce. Kontrola i ocena wyników kształcenia w paradygmatach dydaktycznych etyki.

Treści ćwiczeń: Proces edukacji etycznej o społeczeństwie – podstawowe pojęcia. Specyfika systemów dydaktycznych etyki. Taksonomiczne ujęcie celów kształcenia i ich krytyczna analiza – zajęcia praktyczne. Treści kształcenia etycznego – teoria, zasady i kryteria. Zajęcia praktyczne – zasady i metody kształcenia etyki w perspektywie zróżnicowanych paradygmatów dydaktyki. Specyficzne potrzeby edukacyjne uczniów mających trudności w nauce etyki – projektowanie działań edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (słuchacz potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy.

Symbole efektów uczenia się studiów podyplomowych: SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG4, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 3.

24. Dydaktyka języka polskiego I

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie w zakresie dydaktyki przedmiotowej, niezbędne do planowania i programowania działań dydaktycznych dla przyszłych nauczycieli.

Treści wykładów: Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna. Szkoła i system oświaty. Paradygmatyczne uwarunkowania procesu kształcenia języka polskiego. Dydaktyka języka polskiego: obiektywistyczna i konstruktywistyczna. Zasady i metody kształcenia języka polskiego z perspektywy behawioryzmu oraz psychologii poznawczej. Klasa szkolna jako środowisko edukacji języka polskiego. Poznawanie uczniów i motywowanie ich do nauki na lekcjach języka polskiego. Środowisko materialne i organizacyjne procesów dydaktycznych w języku polskim. Kontrola i ocena wyników kształcenia w paradygmatach dydaktycznych języka polskiego.

Treści ćwiczeń: Proces edukacji języka polskiego – podstawowe pojęcia. Specyfika systemów dydaktycznych języka polskiego. Taksonomiczne ujęcie celów kształcenia i ich krytyczna analiza – zajęcia praktyczne. Treści kształcenia z języka polskiego – teoria, zasady i kryteria. Zajęcia praktyczne – zasady i metody kształcenia języka polskiego w perspektywie zróżnicowanych paradygmatów dydaktyki. Specyficzne

potrzeby edukacyjne uczniów mających trudności w nauce języka polskiego –projektowanie działań edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (słuchacz potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy. *Symbolne efektów uczenia się studiów podyplomowych:* SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG4, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 3.

25. Dydaktyka matematyki II

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie podstawowymi pojęciami dotyczącymi nauczania matematyki w szkole podstawowej i ponadpodstawowej, takimi jak: pomiar dydaktyczny, konspekt lekcji, metody, środki, formy i zasady nauczania, standardy egzaminacyjne, itp. zapoznanie z podstawą programową z przedmiotu matematyka w szkole podstawowej i ponadpodstawowej. Przygotowanie metodyczne i merytoryczne słuchaczy do prowadzenia i planowania lekcji z matematyki w szkole podstawowej i ponadpodstawowej oraz zajęć z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych, tj. kółek matematycznych, zajęć wyrównawczych, itp. Przygotowanie słuchaczy do pracy różnymi metodami, formami nauczania-uczenia się, jak również w różnych koncepcjach edukacyjnych. Wykorzystanie treści matematycznych na innych przedmiotach w szkole i życiu.

Treści wykładów: Dydaktyka matematyki jako nauka. Matematyka jako nauka i jako przedmiot szkolny. Cele, metody, środki, formy i zasady nauczania i uczenia się matematyki. Budowa i treści podstawy programowej z przedmiotu matematyka w szkole podstawowej i ponadpodstawowej. Doskonalenie pracy nauczyciela: przygotowanie i prowadzenie lekcji, przygotowanie dokumentacji szkolnej, badania diagnostyczne, pomiar dydaktyczny, ewaluacja, ocenianie kształtujące. Standardy dydaktyczne i sprawdzian po 8 klasie, matura podstawowa i rozszerzona z matematyki. Badania krajowe i międzynarodowe (PISA, UNESCO, OCED) dotyczące umiejętności i wiadomości matematycznych. Konkursy, olimpiady, zawody matematyczne krajowe i międzynarodowe. Dyskalkulia: pojęcie, rodzaje, wskazówki postępowania

z uczniem mającym specyficzne trudności w uczeniu się matematyki, organizacja zajęć wyrównawczych. Koncepcje czynnościowego i problemowego nauczania matematyki i ich zastosowanie w szkole podstawowej i ponadpodstawowej. Wybrane zagadnienia z metodyki nauczania matematyki oraz wykorzystanie ich w nauczaniu innych przedmiotów w szkole podstawowej i ponadpodstawowej. Wybrane zagadnienia dotyczące kultury matematycznej i popularyzacji matematyki.

Treści ćwiczeń: Rozwiązywanie zadań z matematyki ze szkoły podstawowej i ponadpodstawowej, recenzja podręczników z matematyki pod kątem nauczania zagadnień występujących w podstawie programowej, różne sposoby rozwiązań wybranych problemów matematycznych, występujących na egzaminach, olimpiadach. Opracowywanie środowiska uczenia się dla wybranych pojęć z podstawy programowej - scenariusze lekcji. Efekty uczenia się dla studiów podyplomowych:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; specyfikę komunikowania się interpersonalnego, jego prawidłowości i zakłócenia, w tym w zakresie działań pedagogicznych (dydaktycznych i wychowawczych; a także akty prawne regulujące działalność struktury i funkcji systemu edukacji).

Umiejętności (słuchacz potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; wymienić specyficzne dla nauk społecznych metody badawcze i sprawnie posługiwać się fachową terminologią; analizować przykłady badań oraz konstruować i prowadzić badania pedagogiczne, formułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki (z wykorzystaniem ICT); tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądaných efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia; projektować i odpowiedzialnie organizować pracę własną jak i innych, w zależności od instytucji, w której ona przebiega; racjonalnie gospodarować czasem pracy, z poszanowaniem prawa do odpoczynku; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role; podejmować zadania, współpracować z innymi osobami i instytucjami; zaplanować działania wspomagające w rozwoju edukacyjnym i zawodowym; samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne i psychologiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych i technologii; przeciwdziałać wypaleniu zawodowemu, udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy; zachowania się w sposób profesjonalny, z przestrzeganiem zasad kultury osobistej i etyki zawodowej i poszanowaniem każdego człowieka; doceniania konieczności zarówno kompensowania deficytów, jak i rozwoju uzdolnień; podejmowania decyzji związanych z organizacją edukacji włączającej; dostrzegania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą.

Symbole efektów uczenia się studiów podyplomowych: SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG8, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UW5, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1, SP_P7S-KR1, SP_P7S-UO2.

Liczba ECTS: 4.

26. Dydaktyka biologii II

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie w zakresie dydaktyki biologii do przeprowadzenia procesu dydaktycznego na lekcjach biologii, zajęciach terenowych na poziomie szkoły podstawowej i ponadpodstawowej, od zaplanowania celów edukacyjnych, ich realizacji do oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów i ewaluacji procesu kontroli. Zastosowanie ogólnych teorii dydaktycznych, norm, procedur i dobrych praktyk w procesie nauczania i uczenia się biologii.

Treści wykładów: Miejsce biologii jako przedmiotu w ramowych planach nauczania na poziomie szkoły podstawowej i ponadpodstawowej (hierarchia planów, elementy planowania). Podstawa programowa biologii w szkole podstawowej i szkole ponadpodstawowej, struktura wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu. Rozkład materiału a integracja wewnątrz- i międzyprzedmiotowa w programie nauczania biologii. Metodyka realizacji treści kształcenia w zakresie biologii na poziomie szkoły podstawowej i ponadpodstawowej (formułowanie celów operacyjnych, strategie i metody nauczania-uczenia się, toki lekcyjne, środki dydaktyczne) oraz organizacja pracy w klasie szkolnej, grupach i indywidualnym nauczaniu, w tym rozwijanie myślenia komputacyjnego w rozwiązywaniu problemów w zakresie nauczania biologii. Doświadczenie jako element bezpośredniego poznawania rzeczywistości przyrodniczej – obserwacja i eksperyment jako metody badawcze (techniki prowadzenia obserwacji i eksperymentu, etapy przebiegu od części koncepcyjnej do opracowania wyników). Znaczenie pracy domowej i jej rodzaje; podręcznik szkolny i zeszyt przedmiotowy w nauczaniu biologii oraz ich funkcje dydaktyczne. Rola diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej; ocenianie i jego rodzaje (kształtujące i sumujące, bieżące, semestralne i roczne); teoretyczne podstawy sprawdzania i oceniania (strategie i zasady); ocenianie wewnętrzne: funkcje oceny, wewnątrzszkolny i przedmiotowy system oceniania; zasady planowania i konstruowania narzędzia kontroli; zasady interpretacji wyników kontroli oraz oceny jakości narzędzia kontroli (analiza jakościowa i ilościowa). Ocenianie zewnętrzne: egzamin maturalny, arkusze egzaminacyjne; zadania maturalne – wymagania ogólne i szczegółowe, aspekt badawczy w rozwiązywaniu zadań problemowych, użycie materiałów źródłowych w zadaniach kontrolnych; ocenianie zadań otwartych rozszerzonej odpowiedzi (esej, rozprawka) – kryteria oceny, typologia błędów. Praca z uczniem zdolnym na poziomie szkoły podstawowej i ponadpodstawowej, w tym zasady udziału w Olimpiadzie Biologicznej i Olimpiadzie Ekologicznej. Organizacja przestrzeni pracowni biologicznej (aspekty prakseologiczne i ergonomiczne, regulamin pracowni), w tym wyposażenie w nowoczesny sprzęt i wykorzystanie technologii informatycznych. Zajęcia terenowe jako forma nauczania. Klasyfikacja zajęć terenowych ze względu na cel realizacji, czas trwania, miejsce odbywania. Metodyka prowadzenia zajęć terenowych. Zasady prowadzenia zajęć/ wycieczek biologicznych z wykorzystaniem zinstytucjonalizowanych form prezentacji elementów przyrody (ogrody botaniczne i zoologiczne, muzea, wystawy, rezerваты, parki). Uwarunkowania prawne, etyczne, bhp związane z prowadzeniem zajęć terenowych.

Treści ćwiczeń: Analiza podstawy programowej do nauczania biologii w szkole podstawowej i szkole ponadpodstawowej. Porównanie rozkładów materiału nauczania i ocena integracji wewnątrz- i międzyprzedmiotowej w odniesieniu do struktury wiedzy w zakresie biologii. Analiza podstawy programowej ze względu na zakres tematyczny doświadczeń (obserwacja, eksperyment) i zajęć terenowych oraz oczekiwanych celów uczenia się. Warsztat metodyczny nauczyciela biologii – konstruowanie toków lekcyjnych z zastosowaniem różnych strategii i metod nauczania-uczenia się (lekcja nowa, powtórzeniowa); korzystanie z nowoczesnych technologii i metod aktywizujących uczniów. Projektowanie zajęć terenowych w zakresie wybranych zagadnień (botanika, zoologia i ekologia). Projektowanie zajęć szkolnych z wykorzystaniem doświadczeń, w tym eksperymentów w zakresie wybranych zagadnień na poziomie szkoły podstawowej i ponadpodstawowej. Uwarunkowania prawne, etyczne, bhp związane z prowadzeniem doświadczeń biologicznych i zajęć terenowych na poziomie szkoły podstawowej i ponadpodstawowej. Analiza porównawcza podręczników szkolnych i zeszytów przedmiotowych. Konstruowanie narzędzia kontroli (lekcja kontrolna) – budowanie zadań kontrolnych z zastosowaniem nowoczesnych technologii informacyjnych do budowy zadań. Interpretacja wyników kontroli i wystawianie stopni oceny szkolnej. Ocena narzędzia kontroli na podstawie analizy jakościowej i ilościowej. Projektowanie pracowni

biologicznej na poziomie szkoły podstawowej i ponadpodstawowej. Analiza i konstruowanie zadań maturalnych weryfikujących umiejętność rozwiązywania problemów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; specyfikę komunikowania się interpersonalnego, jego prawidłowości i zakłócenia, w tym w zakresie działań pedagogicznych (dydaktycznych i wychowawczych; a także akty prawne regulujące działalność struktury i funkcji systemu edukacji).

Umiejętności (słuchacz potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; wymienić specyficzne dla nauk społecznych metody badawcze i sprawnie posługiwać się fachową terminologią; analizować przykłady badań oraz konstruować i prowadzić badania pedagogiczne, formułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki (z wykorzystaniem ICT); tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanego efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia; projektować i odpowiedzialnie organizować pracę własną jak i innych, w zależności od instytucji, w której ona przebiega; racjonalnie gospodarować czasem pracy, z poszanowaniem prawa do odpoczynku; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role; podejmować zadania, współpracować z innymi osobami i instytucjami; zaplanować działania wspomagające w rozwoju edukacyjnym i zawodowym; samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne i psychologiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych i technologii; przeciwdziałać wypaleniu zawodowemu, udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy; zachowania się w sposób profesjonalny, z przestrzeganiem zasad kultury osobistej i etyki zawodowej i poszanowaniem każdego człowieka; doceniania konieczności zarówno kompensowania deficytów, jak i rozwoju uzdolnień; podejmowania decyzji związanych z organizacją edukacji włączającej; dostrzegania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą.

Symbole efektów uczenia się studiów podyplomowych: SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG8, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UW5, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1, SP_P7S-KR1, SP_P7S-UO2.

Liczba ECTS: 4.

27. Dydaktyka historii i wiedzy o społeczeństwie II

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zaopatrzenie w wiedzę teoretyczną z zakresu dydaktyki historii oraz wiedzy o społeczeństwie, nowoczesnych technik i metod nauczania, pomiaru dydaktycznego oraz wykształcenie umiejętności niezbędnych w procesie nabywania uprawnień do wykonywania zawodu nauczyciela historii.

Treści wykładów: pojęcie, przedmiot, zadania i funkcje dydaktyki historii oraz wiedzy o społeczeństwie. Cele kształcenia historycznego, obywatelskiego. Zasady kształcenia. Teoria kształcenia wielostronnego a nauczanie/uczenie się historii, WoS. Wprowadzanie, kształtowanie i rozumienie pojęć historycznych

i społecznych. Regionalizm w nauczaniu historii. Wielokulturowość w nauczaniu WoS. Podręczniki do historii/WoS – obudowa dydaktyczna i funkcje. Konspekty i scenariusze lekcji. Nauczyciel historii/WoS i warsztat jego pracy. Rola nauczyciela we współczesnej szkole. Dysfunkcje a nauczanie historii, WoS. Praca z uczniem zdolnym. Podstawy neurodydaktyki. Nauczyciel w systemie oświaty. Projektowanie kariery zawodowej nauczyciela historii/WoS. *Treści ćwiczeń*: Podstawa programowa przedmiotów historia, WoS dla danego etapu edukacyjnego. Środki dydaktyczne w edukacji historycznej oraz obywatelskiej. Strategie dydaktyczne, metody i techniki kształcenia i ich zastosowanie na lekcjach historii/WoS. Metody aktywizujące. Operacjonalizacja celów kształcenia. Konspekty i scenariusze lekcji – projektowanie. Diagnoza, kontrola i ocena wyników kształcenia (efektów pracy uczniów). Testy dydaktyczne. Materiały edukacyjne dla ucznia. Edukacja zdalna. Mnemotechniki. Instytucje wspierające pracę nauczyciela historii/WoS. Historia mówiona w nauczaniu. Historia w przestrzeni publicznej.

Prezentacja przebiegu wybranej lekcji historii oraz WoS.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; specyfikę komunikowania się interpersonalnego, jego prawidłowości i zakłócenia, w tym w zakresie działań pedagogicznych (dydaktycznych i wychowawczych; a także akty prawne regulujące działalność struktury i funkcji systemu edukacji).

Umiejętności (słuchacz potrafi): obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; wymienić specyficzne dla nauk społecznych metody badawcze i sprawnie posługiwać się fachową terminologią; analizować przykłady badań oraz konstruować i prowadzić badania pedagogiczne, formułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki (z wykorzystaniem ICT); tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądaných efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia; projektować i odpowiedzialnie organizować pracę własną jak i innych, w zależności od instytucji, w której ona przebiega; racjonalnie gospodarować czasem pracy, z poszanowaniem prawa do odpoczynku; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role; podejmować zadania, współpracować z innymi osobami i instytucjami; zaplanować działania wspomagające w rozwoju edukacyjnym i zawodowym; samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne i psychologiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych i technologii; przeciwdziałać wypaleniu zawodowemu, udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy; zachowania się w sposób profesjonalny, z przestrzeganiem zasad kultury osobistej i etyki zawodowej i poszanowaniem każdego człowieka; doceniania konieczności zarówno kompensowania deficytów, jak i rozwoju uzdolnień; podejmowania decyzji związanych z organizacją edukacji włączającej; dostrzegania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą.

Symbole efektów uczenia się studiów podyplomowych: SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG8, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UW5, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1, SP_P7S-KR1, SP_P7S-UO2.

Liczba ECTS: 4.

28. Dydaktyka religii II

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z zagadnieniami z zakresu dydaktyki religii na poszczególnych etapach edukacyjnych. Przygotowanie do samodzielnej organizacji i realizacji lekcji religii. Motywowanie do twórczej aktywności w zakresie projektowania i stosowania konwencjonalnych i niekonwencjonalnych rozwiązań dydaktycznych na poszczególnych etapach edukacji religijnej w szkole. Zachęcanie do rozwijania kompetencji dydaktycznych i wychowawczych.

Treści wykładów: Miejsce lekcji religii w ramowych planach nauczania religii na poszczególnych etapach edukacyjnych. Podobieństwa i różnice między lekcją religii a innymi przedmiotami szkolnymi. Dokumenty programowe nauczania religii. Założenia programowe nauczania religii na poszczególnych etapach edukacyjnych (zasady dydaktyczne, zadania, cele katechetyczne – wymagania ogólne, cele kształcenia – wymagania ogólne, cele szczegółowe – treści nauczania). Struktura wiedzy oraz kompetencje kluczowe i sposoby ich kształtowania w nauczaniu religii na poszczególnych etapach edukacyjnych. Integracja wewnątrz- i międzyprzedmiotowa w nauczaniu religii. Programy i podręczniki do nauczania religii na poszczególnych etapach edukacyjnych. Konwencjonalne i niekonwencjonalne metody pracy uczniów w toku lekcji religii, w tym aktywizujące i metoda projektów. Język w nauczaniu religii. Konstruowanie wiedzy na lekcji religii. Diagnoza, kontrola, sprawdzanie, ocenianie na lekcji religii. Praca domowa. Rozwijanie zainteresowań na lekcji religii. Wzbudzanie motywacji pozytywnej i ciekawości poznawczej uczniów. Współpraca z rodzicami lub opiekunami prawnymi, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym w zakresie edukacji religijnej.

Treści ćwiczeń: Warsztat metodyczny nauczyciela religii. Zasady i sposoby projektowania lekcji religii na poszczególnych etapach edukacyjnych (rozkład materiału, plan pracy dydaktycznej, plan wynikowy). Organizacja przestrzeni klasy szkolnej. Struktura lekcji religii (jednostki lekcyjnej). Typy lekcji religii. Formy organizacji pracy uczniów w toku lekcji religii. Interakcja nauczyciel religii – uczeń oraz między uczniami w toku lekcji religii. Planowanie lekcji religii na poszczególnych etapach edukacyjnych (scenariusz, konspekt, plan przebiegu lekcji). Dobór i zastosowanie konwencjonalnych i niekonwencjonalnych rozwiązań dydaktycznych w toku lekcji religii. Ocenianie kształtujące w nauczaniu religii. Dobór i wykorzystanie tradycyjnych i nowoczesnych pomocy i środków dydaktycznych, w tym technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz mediów społecznościowych w nauczaniu religii. Wyszukiwanie, adaptacja i tworzenie elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowanie multimedialnych. Dobre praktyki w zakresie nauczania religii na poszczególnych etapach edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem, funkcjonowanie i dysfunkcje aparatu mowy, słuchu i wzroku oraz prawidłowe nawyki w posługiwaniu się nimi; projektowanie i prowadzenie działań diagnostycznych uwzględniających specyfikę funkcjonowania człowieka w środowisku społecznym, w tym zakres i jakość wsparcia społecznego; podstawowe metody diagnozy pedagogicznej oraz sposoby projektowania i planowania działań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej; specyfikę komunikowania się interpersonalnego, jego prawidłowości i zakłócenia; Zakres zasad i norm etyki ogólnej i etyki zawodu nauczyciela; kodeks etyczny nauczyciela; kierunki kształcenia specjalistycznego i doskonalenia zawodowego.

Umiejętności (słuchacz potrafi): brać udział w debacie na tematy specjalistyczne, prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, oceniać różne opinie i stanowiska; poprawnie posługiwać się językiem

polskim oraz wykazywać troskę o kulturę i etykę wypowiedzi własnej oraz dzieci, młodzieży i dorosłych; posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu; prawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia; zaplanować działania wspomagające w rozwoju edukacyjnym i zawodowym; samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne i psychologiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych i technologii; przeciwdziałać wypaleniu zawodowemu, udzielać pierwszej pomocy; projektować i odpowiedzialnie organizować pracę własną jak i innych, w zależności od instytucji, w której ona przebiega; racjonalnie gospodarować czasem pracy, z poszanowaniem prawa do odpoczynku; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować zadania, współpracować z innymi osobami i instytucjami.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i będących w różnej sytuacji życiowej; budowania relacji opartych na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, opieki, animacji i doradztwa oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności podejmowanych działań, dialogowego rozwiązywania konfliktów; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy; rozpoznawania specyfiki środowisk lokalnych i regionalnych oraz ich wpływu na funkcjonowanie dzieci, młodzieży i osób dorosłych, a także podejmowania współpracy z różnymi podmiotami na rzecz rozwoju środowiska społecznego; zachowania się w sposób profesjonalny, z przestrzeganiem zasad kultury osobistej i etyki zawodowej i poszanowaniem każdego człowieka; doceniania konieczności zarówno kompensowania deficytów, jak i rozwoju uzdolnień; podejmowania decyzji związanych z organizacją edukacji włączającej; dostrzegania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą.

Symbole efektów uczenia się studiów podyplomowych: SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG6, SP_PS7_WG7, SP_PS7_WG8, SP_PS7_WK2, SP_P7S-UW1, SP_P7S-UW2, SP_P7S-UW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UU1, SP_P7S-UO1, SP_P7S-UO2, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KK2, SP_P7S-KO1, SP_P7S-KR1, SP_P7S-KO2.

Liczba ECTS: 4.

29. Dydaktyka etyki II

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z zagadnieniami z zakresu dydaktyki etyki na poszczególnych etapach edukacyjnych. Przygotowanie do samodzielnej organizacji i realizacji lekcji etyki. Motywowanie do twórczej aktywności w zakresie projektowania i stosowania konwencjonalnych i niekonwencjonalnych rozwiązań dydaktycznych na poszczególnych etapach nauczania etyki w szkole. Zachęcanie do rozwijania kompetencji dydaktycznych i wychowawczych.

Treści wykładów: Miejsce etyki w ramowych planach nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych. Podobieństwa i różnice między etyką a innymi przedmiotami szkolnymi. Dokumenty programowe lekcji etyki. Założenia programowe nauczania etyki na poszczególnych etapach edukacyjnych (zasady dydaktyczne, zadania, cele katechetyczne – wymagania ogólne, cele kształcenia – wymagania ogólne, cele szczegółowe – treści nauczania). Struktura wiedzy oraz kompetencje kluczowe i sposoby ich kształtowania w nauczaniu etyki na poszczególnych etapach edukacyjnych. Korelacja założeń

programowych lekcji etyki z edukacją szkolną. Programy i podręczniki do nauczania etyki na poszczególnych etapach edukacyjnych. Konwencjonalne i niekonwencjonalne metody pracy uczniów w toku lekcji etyki, w tym aktywizujące i metoda projektów. Język w nauczaniu etyki w szkole podstawowej i ponadpodstawowej. Konstruowanie wiedzy na zajęciach z etyki. Rozwijanie zainteresowań na lekcji etyki. Wzbudzanie motywacji pozytywnej i ciekawości poznawczej uczniów. Współpraca z rodzicami lub opiekunami prawnymi, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym w zakresie edukacji religijnej.

Treści ćwiczeń: Warsztat metodyczny nauczyciela etyki. Zasady i sposoby projektowania lekcji etyki na poszczególnych etapach edukacyjnych (rozkład materiału, plan pracy dydaktycznej, plan wynikowy). Organizacja przestrzeni klasy szkolnej. Struktura lekcji etyki (jednostki lekcyjnej). Typy lekcji etyki. Formy organizacji pracy uczniów w toku lekcji etyki. Interakcja nauczyciel – uczeń oraz między uczniami w toku lekcji etyki. Planowanie lekcji etyki na poszczególnych etapach edukacyjnych (scenariusz, konspekt, plan przebiegu lekcji). Dobór i zastosowanie konwencjonalnych i niekonwencjonalnych rozwiązań dydaktycznych w toku lekcji etyki. Ocenianie kształtujące w nauczaniu etyki. Dobór i wykorzystanie tradycyjnych i nowoczesnych pomocy i środków dydaktycznych, w tym technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz mediów społecznościowych w nauczaniu etyki. Wyszukiwanie, adaptacja i tworzenie elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowanie multimedialnych. Dobre praktyki w zakresie nauczania etyki na poszczególnych etapach edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem, funkcjonowanie i dysfunkcje aparatu mowy, słuchu i wzroku oraz prawidłowe nawyki w posługiwaniu się nimi; projektowanie i prowadzenie działań diagnostycznych uwzględniających specyfikę funkcjonowania człowieka w środowisku społecznym, w tym zakres i jakość wsparcia społecznego; podstawowe metody diagnozy pedagogicznej oraz sposoby projektowania i planowania działań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej; specyfikę komunikowania się interpersonalnego, jego prawidłowości i zakłócenia. Zakres zasad i norm etyki ogólnej i etyki zawodu nauczyciela; kodeks etyczny nauczyciela; kierunki kształcenia specjalistycznego i doskonalenia zawodowego.

Umiejętności (słuchacz potrafi): brać udział w debacie na tematy specjalistyczne, prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, oceniać różne opinie i stanowiska; poprawnie posługiwać się językiem polskim oraz wykazywać troskę o kulturę i etykę wypowiedzi własnej oraz dzieci, młodzieży i dorosłych; posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu; poprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia; zaplanować działania wspomagające w rozwoju edukacyjnym i zawodowym; samodzielnie rozwijać wiedzę oraz umiejętności pedagogiczne i psychologiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych i technologii; przeciwdziałać wypaleniu zawodowemu, udzielać pierwszej pomocy; projektować i odpowiedzialnie organizować pracę własną jak i innych, w zależności od instytucji, w której ona przebiega;

racjonalnie gospodarować czasem pracy, z poszanowaniem prawa do odpoczynku; pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować zadania, współpracować z innymi osobami i instytucjami.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i będących w różnej sytuacji życiowej; budowania relacji opartych na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, opieki, animacji i doradztwa oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności podejmowanych działań, dialogowego rozwiązywania konfliktów; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy; rozpoznawania specyfiki środowisk lokalnych i regionalnych oraz ich wpływu na funkcjonowanie dzieci, młodzieży i osób dorosłych, a także podejmowania współpracy z różnymi podmiotami na rzecz rozwoju środowiska społecznego; zachowania się w sposób profesjonalny, z przestrzeganiem zasad kultury osobistej i etyki zawodowej i poszanowaniem każdego człowieka; doceniania konieczności zarówno kompensowania deficytów, jak i rozwoju uzdolnień; podejmowania decyzji związanych z organizacją edukacji włączającej; dostrzegania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą.

Symbole efektów uczenia się studiów podyplomowych: SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_P7S_WG7, SP_PS7_WG8, SP_P7S_WK2, SP_P7S_UW1, SP_P7S-UW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UW2, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KK2, SP_P7S-KO1, SP_P7S-KO2, SP_P7S-KR1, SP_P7S-UO2, SP_P7S-UO1, SP_P7S-UU1.

Liczba ECTS: 4.

30. Dydaktyka języka polskiego II

Cel kształcenia i treści merytoryczne: wyposażenie w wiedzę i umiejętności praktyczne w zakresie dydaktyki przedmiotowej, tj. metodyki nauczania języka polskiego. Po zakończeniu zajęć słuchacz będzie przygotowany do samodzielnego prowadzenia lekcji języka polskiego w szkole podstawowej i ponadpodstawowej. Celem kształcenia jest powiązanie specjalistycznej wiedzy przedmiotowej z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa z umiejętnością kształtowania kompetencji czytelniczych i sprawności językowej uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Przygotowanie do tworzenia własnych koncepcji programowych. Rozumienie roli edukacji powszechnej w kształtowaniu świadomego odbiorcy kultury, w tym literatury polskiej i obcej.

Treści wykładów: Miejsce języka polskiego w strukturze wiedzy szkolnej. Planowanie w pracy nauczyciela. Integracja wewnątrz przedmiotu i między przedmiotami szkolnymi. Budowanie różnych typów planów: kierunkowy, wynikowy, metodyczny. Style poznawcze i style uczenia się a strategie dydaktyczne. Konwencjonalne i nowoczesne metody nauczania, w tym metoda projektów, jako jedna z wielu metod aktywizujących i budujących model pracy zespołowej. Organizacja pracy w zespole klasowym. Sposoby organizacji przestrzeni w klasie. Warsztat pracy nauczyciela polonisty. Właściwe wykorzystanie czasu lekcji. Środki dydaktyczne i pakiety edukacyjne. E - podręczniki. Wykorzystanie TIK w nauczaniu stacjonarnym i zdalnym. Kompetencje kluczowe i sposoby ich kształtowania w różnych sytuacjach dydaktycznych. Rozwijanie umiejętności osobistych i społeczno- emocjonalnych uczniów. Rozwijanie umiejętności współpracy. Budowanie systemu wartości i postaw etycznych uczniów. Korzystanie z różnych źródeł wiedzy. Kształtowanie kompetencji w samodzielnym poszukiwaniu wiedzy i selekcjonowaniu uzyskanych wyników. Kompetencje komunikacyjne nauczyciela w zakresie kontaktów z uczniami, rodzicami ucznia, nauczycielami i innymi pracownikami szkoły. Znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela. Sztuka zadawania pytań. Praktyczne aspekty wystąpień publicznych. Estetyka, etykieta i etyka w komunikacji w przestrzeni szkoły. Autorytet nauczyciela. Tworzenie skutecznych sposobów budowania mechanizmów współpracy między wszystkimi uczestnikami procesu edukacyjnego. Społeczna rola nauczyciela. Współpraca ze środowiskiem domowym ucznia. Wykorzystanie wiedzy z zakresu psychologii rozwojowej dzieci i młodzieży dla budowania atmosfery wzajemnego zaufania. Świadomość zadań instytucji wspierających rodzinę w opiece nad dzieckiem.

Treści ćwiczeń: Miejsce języka polskiego w strukturze wiedzy szkolnej. Analiza podstawy programowej i programów nauczania dla szkoły podstawowej i ponadpodstawowej. Cele kształcenia i treści nauczania na poziomie szkoły podstawowej oraz szkoły ponadpodstawowej (liceum, technikum, szkoła zawodowa). Kompetencje kluczowe jako oś zadań polonistyki szkolnej. Konstrukcja podręcznika jako wyraz koncepcji edukacyjnej i programowej. Typy i budowa lekcji w szkole podstawowej i ponadpodstawowej. Klasyfikacja metod ogólnodydaktycznych i przedmiotowych. Wymagania konieczne i rozszerzone. Ocenianie, pomiar dydaktyczny. Uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych, w tym specjalnie uzdolnieni i przejawiający różne typy odmierności w procesie nabywania wiedzy i umiejętności (dysleksja, ADHD, choroby somatyczne). Ewaluacja procesu kształcenia i wychowania. Współpraca nauczyciela z rodzicami ucznia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (słuchacz potrafi): posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czytać ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy. *Symbolne efektów uczenia się studiów podyplomowych:* SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG4, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 4.

31. Dydaktyka informatyki I

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie w zakresie dydaktyki przedmiotowej, niezbędne do planowania i programowania działań dydaktycznych dla przyszłych nauczycieli.

Treści wykładów: Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna. Szkoła i system oświaty. Paradygmatyczne uwarunkowania procesu kształcenia informatyki. Dydaktyka informatyki: obiektywistyczna i konstruktywistyczna. Zasady i metody kształcenia informatyki z perspektywy behawioryzmu oraz psychologii poznawczej. Klasa szkolna jako środowisko edukacji informatycznej. Poznawanie uczniów i motywowanie ich do nauki na lekcjach informatyki. Środowisko materialne i organizacyjne procesów dydaktycznych w informatyce. Kontrola i ocena wyników kształcenia w paradygmatach dydaktycznych informatyki.

Treści ćwiczeń: Proces edukacji informatycznej – podstawowe pojęcia. Specyfika systemów dydaktycznych informatyki. Taksonomiczne ujęcie celów kształcenia i ich krytyczna analiza – zajęcia praktyczne. Treści

kształcenia z informatyki – teoria, zasady i kryteria. Zajęcia praktyczne – zasady i metody kształcenia informatyki w perspektywie zróżnicowanych paradygmatów dydaktyki. Specyficzne potrzeby edukacyjne uczniów mających trudności w nauce informatyki – projektowanie działań edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (słuchacz potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy. *Symbolne efektów uczenia się studiów podyplomowych:* SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG4, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 3.

32. Dydaktyka informatyki II

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie metodyczne do prowadzenia zajęć z przedmiotu informatyka w szkole podstawowej i ponadpodstawowej, analiza podstawy programowej kształcenia informatycznego oraz przedstawienie i omówienie oprogramowania edukacyjnego.

Treści wykładów: Historia informatyki. Historia komputerów. Historia nauczania informatyki. Rola edukacji informatycznej w społeczeństwie informacyjnym. Prawne, etyczne, społeczne i ekonomiczne aspekty rozwoju i zastosowań technologii informacyjnej. Ogólne i szczegółowe wymagania podstawy programowej kształcenia informatycznego w szkole podstawowej i ponadpodstawowej. Metody i kryteria oceniania. Metodyka prowadzenia zajęć z przedmiotu informatyka. Spiralna realizacja podstawy programowej kształcenia informatycznego. Myślenie komputacyjne jako baza dla rozwoju sposobów rozumowania w procesie rozwiązywania problemów. Przykładowe programy nauczania i rozkłady materiału, ich modyfikowanie i tworzenie własnych. Przykładowe scenariusze zajęć informatycznych, ich modyfikowanie i tworzenie własnych dla realizacji własnego rozkładu materiału. Metoda projektów. Metody i kryteria oceniania. Przegląd oprogramowania edukacyjnego. Możliwości wsparcia innych przedmiotów wybranymi elementami kształcenia informatycznego.

Treści ćwiczeń: Tworzenie i analiza dokumentów i różnych typów zasobów własnych nauczyciela przedmiotu informatyka. Metodyka realizacji scenariuszy zajęć informatycznych, bez komputerów

i z komputerami oraz innymi urządzeniami. Metoda projektów w realizacji scenariuszy zajęć informatycznych. Podstawowe problemy występujących u uczniów w trakcie lekcji informatyki. Omówienie specyfiki oceniania. Przegląd oprogramowania edukacyjnego. Przykłady wsparcia nauczania za pomocą oprogramowania edukacyjnego. Przykłady wsparcia innych przedmiotów środkami, metodami i narzędziami informatycznymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem.

Umiejętności (słuchacz potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; wymienić specyficzne dla nauk społecznych metody badawcze i sprawnie posługiwać się fachową terminologią; analizować przykłady badań oraz konstruować i prowadzić badania pedagogiczne, formułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki (z wykorzystaniem ICT); tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy; zachowania się w sposób profesjonalny, z przestrzeganiem zasad kultury osobistej i etyki zawodowej i poszanowaniem każdego człowieka; doceniania konieczności zarówno kompensowania deficytów, jak i rozwoju uzdolnień; podejmowania decyzji związanych z organizacją edukacji włączającej; dostrzegania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą; rozpoznawania specyfiki środowisk lokalnych i regionalnych oraz ich wpływu na funkcjonowanie dzieci, młodzieży i osób dorosłych, a także podejmowania współpracy z różnymi podmiotami na rzecz rozwoju środowiska społecznego. *Symbole efektów uczenia się studiów podyplomowych:* SP_PS7_WG1, SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG4, SP_P7S-UW3, SP_P7S-UW5, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KR1, SP_P7S-KO1, SP_P7S-KO2.

Liczba ECTS: 4.

33. Dydaktyka języka angielskiego I

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przygotowanie w zakresie dydaktyki przedmiotowej, niezbędne do planowania i programowania działań dydaktycznych dla przyszłych nauczycieli.

Treści wykładów: Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna. Szkoła i system oświaty. Paradygmatyczne uwarunkowania procesu kształcenia języka angielskiego. Dydaktyka języka angielskiego: obiektywistyczna i konstruktywistyczna. Zasady i metody kształcenia języka angielskiego z perspektywy behawioryzmu oraz psychologii poznawczej. Klasa szkolna jako środowisko edukacji języka angielskiego. Poznawanie uczniów i motywowanie ich do nauki na lekcjach języka angielskiego. Środowisko materialne i organizacyjne procesów dydaktycznych w języku angielskim. Kontrola i ocena wyników kształcenia w paradygmatach dydaktycznych języka angielskiego.

Treści ćwiczeń: Proces edukacji języka angielskiego– podstawowe pojęcia. Specyfika systemów dydaktycznych języka angielskiego. Taksonomiczne ujęcie celów kształcenia i ich krytyczna analiza – zajęcia praktyczne. Treści kształcenia z języka angielskiego – teoria, zasady i kryteria. Zajęcia praktyczne – zasady i metody kształcenia języka angielskiego w perspektywie zróżnicowanych paradygmatów dydaktyki.

Specyficzne potrzeby edukacyjne uczniów mających trudności w nauce języka angielskiego –projektowanie działań edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (słuchacz potrafi): sprawnie posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czyta ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; obserwować, diagnozować, analizować i racjonalnie oceniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy. *Symbolne efektów uczenia się studiów podyplomowych:* SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG4, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW4, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 3.

34. Dydaktyka języka angielskiego II

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie ze specyfiką i prawidłowością nauczania i uczenia się języka angielskiego w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1-3); stylami i strategiami uczenia się i nauczania na wyżej wymienionych etapach edukacji; rola ucznia i nauczyciela w procesie kształcenia w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1-3); zapoznanie z zasadami i technikami nauczania wszystkich sprawności językowych przy jednoczesnym wykorzystywaniu różnorodnych pomocy audiowizualnych podwyższających atrakcyjność i efektywność lekcji w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1-3); zapoznanie ze sposobami kontroli wyników nauczania, sposobami konstruowania testów i ogólnymi zasadami ich przeprowadzania, poprawiania błędów i oceniania w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1-3). Przekazanie oraz pogłębienie wiedzy z zakresu różnych technik wprowadzania i ćwiczenia słownictwa oraz gramatyki, jak również ćwiczenia wszystkich sprawności językowych w nauczaniu języka angielskiego na II i III etapie edukacyjnym, w tym z wykorzystaniem multimediów w celu uatrakcyjnienia i wzrostu efektywności zajęć oraz pracy samodzielnej ucznia poza klasą; zaznajomienie z rolą relacji nauczyciel-uczeń i jej wpływem na wszystkie elementy kształcenia w zakresie języka angielskiego na II i III etapie edukacyjnym oraz zastosowanie tej wiedzy w praktyce; zapoznanie z różnymi formami testowania oraz przekazywania informacji zwrotnej uczniowi w ramach oceniania

kształtującego oraz zastosowanie ich w praktyce; opanowanie budowy planu lekcji języka angielskiego z uwzględnieniem różnorodności interakcji oraz indywidualnych cech uczniów.

Treści wykładów: Zapoznanie z podstawowymi informacjami na temat konwencjonalnych i niekonwencjonalnych metod w procesie nauczania języka angielskiego w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1-3). Cele i efekty oceniania kształtującego. Wiedza teoretyczna z zakresu tworzenia testów i testowania. Role nauczyciela i ucznia w procesie edukacji językowej. Praca z uczniem wymagającym dodatkowej uwagi nauczyciela w procesie nauczania języka angielskiego w nauczaniu przedszkolnym oraz na pierwszym etapie nauczania (klasy 1-3). Sposoby motywowania ucznia do pracy podczas zajęć języka angielskiego oraz poza klasą; dostosowywanie sposobu komunikacji z uczniem w języku polskim i angielskim do wieku uczniów na II i III etapie edukacyjnym; różne elementy efektywnej komunikacji z uczniem, rodzicem i nauczycielami w przyszłym środowisku pracy związanym z nauczaniem języka angielskiego na II i III etapie edukacyjnym; zaznajomienie z pojęciem dobrostanu ucznia oraz nauczyciela i nakreślenie ich znaczenia i wpływu na wszystkie elementy nauczania języka angielskiego; potrzeba samorozwoju i kształcenia nauczycieli języka angielskiego.

Treści ćwiczeń: Planowanie, przygotowywanie i przeprowadzenie lekcji języka angielskiego w nauczaniu przedszkolnym oraz na I (klasy 1-3), II i III etapie nauczania. Sposoby urozmaicenia lekcji poprzez stosowanie nowoczesnych pomocy dydaktycznych, gier i zabaw językowych, czy piosenek. Kształtowanie nawyków korzystania z różnych źródeł wiedzy (książki, Internet). Różne typy i techniki kontroli wyników nauczania, sposoby konstruowania testów i ogólne zasady ich przeprowadzania, poprawiania błędów i oceniania oraz sposoby rozwijania aktywności uczniów i ich samodzielności oraz systematyczności w uczeniu się języka angielskiego w nauczaniu przedszkolnym oraz na I (klasy 1-3), II i III etapie nauczania. Uwarunkowania sukcesu i niepowodzenia w uczeniu się oraz rola praktyki i doksztalcenia się nauczycieli.

Efekty uczenia się:

Wiedza (słuchacz zna i rozumie): klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym); współczesne teorie pedagogiczne (w tym teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia) oraz ich wartości aplikacyjne; rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczestników; teorie naukowe i zagadnienia pedagogiki (w tym edukacji włączającej), dydaktyki, metodyki szczegółowej i realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; strukturę i funkcje systemu oświaty oraz alternatywnych form edukacji; podstawy prawne systemu oświaty, cele, organizację oraz funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, doradczych i kulturalnych oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w tych instytucjach, a także zasady udzielania pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej opiekuna.

Umiejętności (słuchacz potrafi): posługiwać się podstawową terminologią z zakresu wiedzy pedagogicznej i powiązanych z nią dyscyplin; czytać ze zrozumieniem literaturę naukową i potrafi samodzielnie wyciągać wnioski z tekstów naukowych; tworzyć sytuacje motywujące uczestników działań pedagogicznych do nauki i pracy nad sobą (z uwzględnieniem ich zainteresowań i uzdolnień), analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądaných efektów; rozwijać kreatywność i krytyczne myślenie; wspomagać jednostki w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; monitorować i wspierać postępy jednostek w obszarze aktywności edukacyjnej i społecznej oraz pracy nad własnym rozwojem; udzielać informacji zwrotnej w tym zakresie, wspomagać procesy samokształcenia oraz promować osiągnięcia.

Kompetencje społeczne (słuchacz jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści i własnej pracy, podejmowania refleksji dotyczącej poziomu swojej wiedzy i umiejętności; docenienia znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki i dyscyplin pokrewnych dla wspierania rozwoju jednostki i kształtowania więzi w różnych środowiskach; projektowania działań zmierzających do rozwoju instytucji edukacyjnych, opiekuńczych, kulturalnych i doradczych oraz stymulowania poprawy jakości ich pracy; działania w sposób przedsiębiorczy. *Symbole efektów uczenia się studiów podyplomowych:* SP_PS7_WG2, SP_PS7_WG5, SP_PS7_WG4, SP_P7SUW3, SP_P7S-UW6, SP_P7S-KK1, SP_P7S-KO1.

Liczba ECTS: 4.”